

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Supetru

Posl. broj: P-3344/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Supetru, po sucu Jadranku Basiću, u pravnoj stvari tužitelja - protutuženika ANATOLY ERMOLAEV, OIB: 78949368472, Ruska Federacija, Volgograd, Demchenko 3, zastupan po punomoćniku Antunu Šestanoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika - protutužitelja VEDRANA VUŠKOVIĆA, OIB: 35528307034, Frane Petrinovića 2, Supetar, zastupan po punomoćnici Miri Boban i Gordanu Loliću, odvjetnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu, radi isplate i utvrđenje ništetnosti, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnika tužitelja Antuna Šestanovića, odvjetnika u Splitu i zamjenika punomoćnika tuženika Andrije Kuzmanića, odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu presude održanom 06. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku - protutužitelju VEDRANU VUŠKOVIĆU, OIB: 35528307034, Frane Petrinovića 2, Supetar, da isplati tužitelju - protutuženiku ANATOLY ERMOLAEV, OIB: 78949368472, Ruska Federacija, Volgograd, Demchenko 3, iznos od 100.000,00 EUR (stotisuća eura), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 14. kolovoza 2020. godine pa do isplate, obračunatoj po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude i pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Utvrđuje se da su ništetni i bez pravnih učinaka Ugovor o zajmu od dana 22.07.2010.g., zaključen između tužitelja – protutuženika i tuženika protutužitelja, ovjeren u potpisu tužitelja – protutuženika Anatoly Ermolaev, OIB: 78949368472, Ruska Federacija, Volgograd, Demchenko 3, pred javnim bilježnikom u Solinu Marijom Ivančić, dana 23.07.2010.g., pod posl. brojem: OV – 15939/10, te Dodatak br. 1 Ugovoru o zajmu zaključen između tužitelja – protutuženika i tuženika - protutužitelja, ovjeren u potpisu tuženika - protutužitelja pred javnim bilježnikom u Supetru Dinkom Martinovićem, dana 14.08.2018., pod posl. brojem: OV – 4174/2018.

2. Nalaže se tužitelju – protutuženom Anatoly Ermolaev, OIB: 78949368472, Ruska Federacija, Volgograd, Demchenko 3, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplati tuženiku – protutužitelju Vušković Vedranu, iz Supetra, Frane Petrinovića 2, OIB: 35528307034, iznos od 53.333,33 EUR / 400.000,00 kn uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od presuđenja pa do konačne isplate, a koja kamata se obračunava sukladno čl. 29. st. 2. Zakon o obveznim odnosima, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijski trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za 5 postotnih poena.,,

III. Nalaže se tuženiku - protutužitelju VEDRANU VUŠKOVIĆU, OIB: 35528307034, Frane Petrinovića 2, Supetar, da isplati tužitelju - protutuženiku ANATOLY ERMOLAEV, OIB: 78949368472, Ruska Federacija, Volgograd, Demchenko 3, na ime troška parničnog postupka iznos od 14.827,22 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 8. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana, dok se zahtjev tužitelja - protutuženika odbija za više zatraženi iznos od 335,04 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da mu je tuženik dužan isplatiti iznos od 100.000,00 EUR, po osnovi povrata iznosa kojeg je tužitelj pozajmio tuženiku. Tužitelj navodi da se tuženik obvezao da će predmetni iznos od 100.000,00 EUR, vratiti tužitelju najkasnije do 14.08.2020.

2. Tuženik u svom odgovoru na tužbu navodi da ne duguje tužitelju iznos od 100.000,00 EUR po osnovi povrata iznosa kojeg je tužitelj pozajmio tuženiku, da su Ugovor o zajmu od 22.07.2010. i Dodatak broj 1. Ugovora o zajmu od 14.08.2018. prividni pravni poslovi, te s obzirom na svjesni nesklad volje i očitovanja da isti Ugovori ne proizvode pravne učinke, te da se s njima postupa kao da nisu sklopljeni.

3. Tuženik navodi da je netočno da je tužitelj tuženiku predao novčana sredstva iz osnova zajma, da između parničnih stranaka postoji jasan dogovor, te da je tužitelj tuženiku predao novčana sredstva s ciljem da tuženik izgradi garaže za automobile, koje garaže da će tužitelj koristiti za parkiranje, odnosno čuvanje svojih automobila u vremenu kada tužitelj nije u Republici Hrvatskoj, kada nije na otoku Braču.

4. Tuženik navodi da je prvotno, izgradio garaže na nekretnini anagrafske oznake Supetar, Put Pasika 51, i u tim garažama da su u početku bila parkirana osobna vozila marke Suzuki i Jeep Wrangler, a da je nakon određenog vremena osobno vozilo „Jeep Wrangler“ prodano, a da je kupljeno novo vozilo „Mini Cooper“, da je za vozila „Suzuki“ i „Mini Cooper“ tuženik izgradio novu garažu na nekretnini označenoj kao čest. zem. 62/9 k.o. Supetar, da je vozilo „Jeep Wrangler“ bilo registrirano na ime tuženika, kao i vozila „Suzuki“ i „Mini Cooper“ zbog toga što tužitelj nije mogao imati registrirana vozila na sebi.

5. Tuženik navodi da je tužitelj predao novac s ciljem da mu sagradi garaže, održava vozila tužitelja, brine se o tome da su vozila ispravna te dostupna tužitelju i njegovoj supruzi.

6. Tuženik ističe i prigovor zastare obzirom da bi Ugovor o zajmu bio zaključen 22.07.2010. te da je u istom Ugovoru rok za povrat sredstava utvrđen u roku od 2 godine, te obzirom da je Aneks zaključen 04.08.2018. da bi u konkretnom slučaju nastupila i zastara potraživanja. Tuženik prigovara i zatraženim zakonskim zateznim kamatama i tijeku istih.

7. Tuženik ponavlja da se radi o prividnom pravnom poslu, da je prava volja stranaka bila ortakluk na način kako je to opisao u ovom podnesku.

8. Tuženik isto tako u svom odgovoru na tužbu ističe protutužbeni zahtjev u iznosu od 400.000,00 kn, s osnova građevinskih radova izgradnje dviju garaža, kao i s osnova desetogodišnjeg najma dviju garažnih mjesta na području Grada Supetra (pri čemu da najam svakog garažnog mjesta bi iznosio minimalno 1.000,00 kn).

9. Tužitelj u svom podnesku od 30.03.2021. osporava navode iz odgovora na tužbu tuženika. Navodi da je tužitelj na račun prijateljskog odnosa s tuženikom pozajmio tuženiku novčani iznos od 100.000,00 EUR, pokazujući iznimnu toleranciju prema tuženiku glede povrata navedenog zajma.

10. Tužitelj navodi da je jedini i stvarni razlog sklapanja Dodatka broj 1. Ugovora o zajmu broj OV-4174/2018 od 14.08.2018. jest tuženikovo priznanje duga kojim da se prekida zastara.

11. Tužitelj navodi da što se tiče tuženikovih navoda o izgradnji garaža za potrebe parkiranja dva tužiteljeva automobila, prvo na nekretnini anagrafske oznake Put Pašika 51 u Supetru, (čest. zem. 62/11 k.o. Supetar), a zatim na nekretnini označenoj kao čest. zem. 62/9 k.o. Supetar, da su iste nekretnine u vlasništvu društva NIKRIS d.o.o. Supetar, a kojeg društva je član i osnivač tuženikova supruga Jadranka Vušković iz Supetra, pa da stoga nemaju nikakve logike navodi tuženika o namjeni predmetnog novca, pa stoga da je i neosnovan protutužbeni zahtjev tuženika.

12. Tužitelj je podneskom od 23.05.2023. uredio tužbeni zahtjev vezano za promjenu službene valute.

13. Ovaj sud je dana 5. travnja 2024. donio presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja, te odbio protutužbeni zahtjev tuženika, te konačno i naložio tuženiku da plati parnične troškove tužitelju.

14. Županijski sud u Splitu je rješenjem poslovnog broja GŽ-1465/2024 ukinuo presudu Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Supetru poslovnog broja P-2971/2020 od 5. travnja 2024. te predmet vratio na ponovno raspravljanje i suđenje. Taj sud u bitnome je naveo da je predložen dokaz saslušanjem stranaka, da ga sud nije proveo, pa da nije mogao suditi po teretu dokaza, pa da se saslušaju stranke u nastavku.

15. U dokazne svrhe sud je pregledao i pročitao: Ugovor o zajmu, broj OV-15939/10 od 23.07.2010. (list 3 i 4 spisa), Dodatak broj 1. Ugovora o zajmu, broj OV-4174/2018 od 14.8.2018. (list 5 i 6 spisa), ispis stanja DKP-a sa geoportal.dgu.hr za čest. zem. 62/9 i 62/11 k.o. Supetar (list 36 spisa), aktivni e-izvadak iz zemljišne knjige za čest. zem. 62/9 k.o. Supetar, aktivni e-izvadak iz zemljišne knjige za čest. zem. 62/11 k.o. Supetar, povijesni e-izvadak iz zemljišne knjige za čest. zem. 62/11 k.o. Supetar (list 37-46 spisa), izvadak iz sudskog registra za NIKRIS d.o.o.(list 47-50 spisa), iskaz svjedoka Stjepana Šošćarića (list 63 spisa), iskaz svjedoka Dina Hadžića (list 63-64 spisa), iskaz svjedokinje Anne Hadžić (list 71-72 spisa), iskaz tužitelja i tuženika (list 110-113 spisa).

16. Iz Ugovora o zajmu, broj OV-15939/10 od 23.07.2010. proizlazi da je tužitelj pozajmio tuženiku iznos od 100.000,00 EUR, da je taj iznos isplaćen tuženiku na dan sklapanja Ugovora, da se tuženik obvezuje vratiti ta sredstva najkasnije do 22.07.2012., da stranke bezuvjetno izjavljuju da ovaj Ugovor sadržava i predstavlja njihovu stvarnu volju, te da ga kao takvog i potpisuju, te je isti i potpisan od obje parnične stranke.

17. Iz Dodatak broj 1. Ugovora o zajmu, broj OV-4174/2018 od 14.8.2018. proizlazi da su stranke utvrdili postojanje Ugovora o zajmu od 23.07.2010., da su promijenili članak 2. tog Ugovora, koji ovim dodatkom glasi da se tuženik obvezuje vratiti sredstva do 14.08.2020.

18. Iz iskaza svjedoka Stjepana Šošćarića proizlazi da je on izvodio građevinske radove na tri garaže, te da ga je za te zidarske radove angažirao tuženik, koji da mu je rekao da će tužitelj parkirati svoja vozila u te garaže, da ne može procijeniti kolika bi bila vrijednost radova, da ga je tuženik platio za te radove, da su ti radovi bili prije nekih sedam godina, da su trajali ukupno dva mjeseca, ali da nisu radili svaki dan na tim predmetnim garažama.

19. Iz iskaza svjedoka Dina Hadžića proizlazi da je isti pravnik po struci, da je bio zamoljen od strane tužitelja da sastavi dodatak Ugovora o zajmu iz 2018. kojim je regulirano produljenje isplate iz osnovnog ugovora, da poznaje tužitelja i tuženika, da se više puta s njima sastajao, da tuženik nikad nije osporavao pozajmicu iz predmetnih ugovora te da mu je poznato da je tuženik taj novac potrošio vezano za poslovanje svoje tvrtke, da mu nije poznato da su parnične stranke bile u bilo kakvom drugom pravnom odnosu izuzev ovih utuženih ugovora. Navodi da kad su se parnične stranke sastajale i dalje u kući tužitelja da tuženik nikad nije osporavao predmetni dug, međutim je tražio od tužitelja da smanji ukupni dug međutim da tužitelj nije pristajao na nikakvo smanjenje, da tuženik nikada nije spomenuo da bi tužitelj imao bilo kakvo dugovanje prema njemu, da su se vozila tužitelja nalazila u kući tuženika.

20. Iz iskaza svjedokinje Anne Hadžić proizlazi da je bila zamoljena od Dina Hadžića da prevede ugovor između parničnih stranaka i to ugovor iz 2018., da je bila prisutna u kući tužitelja kada je pristupio tuženik, odnosno da je bila prisutna prilikom sklapanja predmetnog ugovora, da joj je poznato da su parnične stranke razgovarale

vezano za način vraćanja duga iz istoga, da nema nikakvih saznanja da bi stranke bile u bilo kakvom drugom pravnom ili poslovnom odnosu osim predmetnih ugovora, da je bila prisutna u kući tužitelja prije dvije godine nakon sklapanja ugovora iz 2018., te da je tom prigodom prevodila razgovor između parničnih stranaka vezano za način vraćanja duga iz ugovora, da je na tom sastanku tužitelj bio ljut jer nije sklopljen daljnji dodatak ugovora o vraćanju duga na rate, da tuženik prilikom tog razgovora nije osporavao predmetni dug i pozajmicu, međutim da je govorio da je s tužiteljem bio u prijateljskim odnosima, da mu je pomogao održavati kuću i na druge načine pa da je očekivao da će mu tužitelj zbog toga malo više izaći u susret, da je dodatak ugovora iz 2018. sastavio Dino Hadžić, a da ga je ona prevela na ruski jezik, da je sa Dinom bila tada u poslovnim odnosima, da je tužitelj na Braču koristio vozila marke „Suzuki“ i „Mini Cooper“ i da je ista vozila zamijetila ispred kuće tužitelja prilikom tih sastanaka na kojima je prisustvovala.

21. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je posudio tuženiku 100.000,00 EUR dana 22. srpnja 2010., da su o tome napisali sporazum i upisali kod javnog bilježnika, da mu tuženik nije vratio novac, da mu je taj novac posudio bez da su razgovarali o bilo kakvoj suradnji ili zajedničkom poslu, da sve ono što je tuženik uradio za njega da mu je i platio, da bi tuženik govorio ruski i da mu je bio simpatičan, da je znao njega i njegovo društvo provozati brodicom, ali da mu je sve to platio, da su često razgovarali o vraćanju ovog novca, međutim da bi tuženik stalno nešto odugovlačio, da su ključevi od njegovih kola bili kod tuženika jer je imao povjerenje u njega.

22. Iz iskaza tuženika proizlazi da je tužitelja upoznao 2010. godine, da je tužitelj imao kuću u Splitskoj koja nije bila u konačnici dovršena, da je on radio određene radove na predmetnoj kući i to grijanje, pločice, dvorište, septičku jamu, stepenice, da je ista bila u fazi sirove gradnje, da je bila žbuka i da su bili zatvori, da mu je tužitelj za te radove u intervalima plaćao određene sume novca, da mu je tužitelj kazao da nema gdje držati svoja vozila te ga je pitao bi li mu dao odnosno izgradio garažu, da mu je prvo napravio garažu u Supetru, međutim da je tu bilo određenih problema pa da su morali napraviti drugu garažu, da je on izvodio radove na toj drugoj garaži, međutim sve prema uputama tužitelja, da može reći da je točno da je uzeo od tužitelja iznos od 100.000,00 eura, da je tužitelj u toj drugoj garaži držao svoja 3 vozila i to suzuki shift, mini moris i mercedes, da je tužitelj razbio vozilo marke mercedes, a da su u garaži i dalje ova preostala dva vozila, da je točno da je potpisao oba ugovora, da može reći da prvog nije ni čitao, a da je drugi potpisao na nagovor bivše supruge tužitelja, da mu je ista rekla da će na te okolnosti i svjedočiti na sudu, da mu je bio ponuđen i treći ugovor, ali ga nije htio potpisati, da su svi problemi krenuli kad je predao projektnu dokumentaciju Dinu Hadžiću, da je očekivao da će tužitelj umanjiti novac koji je sada predmet tužbe, budući je radio neke usluge za njega u vidu da je letio na alarme i brinuo o održavanju kuće.

Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

23. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati utuženi iznos od 100.000,00 EUR na osnovi Ugovora o zajmu od 22.07.2010. (u daljnjem tekstu

Osnovni ugovor iz 2010.) i Dodatka broj 1. Ugovora o zajmu od 14.08.2018. (u daljnjem tekstu Dodatak 1. Ugovoru iz 2018.), kao i protutužbeni zahtjev tuženika da se utvrdi ništetnim Ugovor o zajmu od 22.07.2010. i Dodatak broj I. Ugovora o zajmu od 14.08.2018., te da tužitelj isplati tuženiku iznos od 400.000,00 kn na ime troškova izgradnje garaža i na osnovi ugovora o najmu garaža.

24. U odnosu na tužbeni zahtjev tužitelja navodi se slijedeće.

25. Tužitelj svoje tužbeno traženje da mu tuženik isplati 100.000,00 EUR, temelji na Osnovom ugovoru o zajmu iz 2010. i Dodatku 1. Ugovora iz 2018.

26. Tužitelj navodi da je na temelju predmetnih Ugovora pozajmio tuženiku predmetni iznos, te da se tuženik obvezao istoga vratiti tužitelju najkasnije do 14.08.2020.

27. Tuženik se takvom tužbenom zahtjevu usprotivio navodeći da je netočno da mu je tužitelj predao novčana sredstva iz osnova zajma, da je taj novac predan iz razloga što se tuženik obvezao tužitelju izgraditi garaže, te da se brine o vozilima tužitelja kada boravi na otoku. Tuženik ističe i prigovor zastare potraživanja tužitelja.

28. Člankom 499. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; u daljnjem tekstu ZOO) propisano je:

Ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

29. Iz Osnovnog ugovora o zajmu iz 2010. te Dodatka 1. Ugovora iz 2018. nedvojbeno proizlazi da su parnične stranke bile u pravnom odnosu iz članka 499. ZOO. te da je tužitelj pozajmio tuženiku iznos od 100.000,00 EUR, koje se tuženik Dodatkom 1. Ugovora iz 2018. obvezao vratiti najkasnije od 14.08.2020.

30. Oba predmetna Ugovora o zajmu su potpisana po parničnim strankama. Isto tako svjedoci koji su ispitani u ovom postupku i to Dino Hadžić i Anna Hadžić, a koji su bili svjedoci sklapanja predmetnih ugovora, bilo da su ih sastavljali, prevodili, kao i koji su bili nazočni razgovorima parničnih stranaka pa i prevodili iste su izjavili da tuženik nikada nije osporavao dugovani iznos tužitelju na temelju ovih ugovora, samo da je molio tuženika da mu umanjí obvezu. Svjedok Dino Hadžić je iskazao da mu je poznato da je tuženik sredstva iz zajma koristio za poslovanje svoje tvrtke.

31. Slijedom toga navodi tuženika u ovoj parnici da se ne bi radilo o ugovorima o zajmu, su suprotni ispravama u spisu koje je potpisao kao i iskazima svjedoka, te su usmjereni isključivo odgađanju plaćanja dugovanog iznosa. Tuženik je neupitno potpisao oba ugovora o zajmu. Nema logike da bi tuženik potpisao iste, da se ovdje radilo o bilo čemu drugome, pa tako i ortakluku. U prilog tome da bi se radilo o ortakluku nikakvog dokaza u spisu nema. Sam tuženik je u ovom predmetu kazao da je očekivao da će mu tužitelj umanjiti dug zbog nekih usluga koje je radio za njega. Tuženik je i na

taj način priznao da postoji predmetno potraživanje. Tužitelj je izjavio da mu je sve usluge koje je radio za njega i platio. Tako da predmetno dugovanje egzistira i dalje.

32. U odnosu na prigovor zastare tuženika ističe se slijedeće:

Člankom 220. ZOO propisano je:

(1) Pisano priznanje zastarjele obveze smatra se odricanjem od zastare.

33. Parnične stranke su Dodatkom 1. Ugovora iz 2018. utvrdili postojanje Osnovnog ugovora iz 2010. s dodatkom da se tuženik obvezuje vratiti sredstva do 14.08. 2020.

34. Na taj način tuženik se odrekao zastare.

35. Naime, odricanje od zastare je jednostrana izjava volje dužnika kojom se on, u namjeri da se u pogledu zastarjele tražbine ponovno uredi pravni odnos između njega i vjerovnika odriče svog prava koristiti se prigovorom zastare (koja je već nastupila). Na takav se način u pogledu zastarjele obveze, obveznopravni odnos vraća u pravno stanje u kojem se nalazio prije nego što je zastara počela teći, te ako se stranke ne sporazumiju o novom roku ispunjenja, zastarijevanje počinje teći, u istom trajanju prvi dan nakon pismenog priznanja zastarjele obveze.

36. U ovom predmetu stranke su Dodatkom I. Ugovora iz 2018. napisali da se tuženik obvezuje vratiti sredstva do 14.08.2020.

37. Upravo od tog datuma je počeo teći rok zastare predmetne obveze koji je u ovom slučaju pet godina, pa je tužba podnesena u zakonom predviđenom vremenu.

38. Slijedom toga prigovor zastare nije osnovan.

39. Tužitelj ima pravo na zakonske zatezne kamate od dospijeća utužene tražbine, kako je to i zatražio tužbenim zahtjevom sukladno članku 29. stavak 1. ZOO.

40. U odnosu na protutužbeni zahtjev tuženika navodi se slijedeće:

41. U svom protutužbenom zahtjevu tuženik traži da se utvrdi ništetnim Ugovor o zajmu od 22.07.2010. i Dodatak broj 1. Ugovora o zajmu od 14.08.2021., te da tužitelj isplati tuženiku iznos od 400.000,00 kn na ime troškova izgradnje garaža i na osnovi ugovora o najmu garaža.

42. Tuženik navodi u prilog svom zahtjevu da je netočno da je tužitelju predao novčana sredstva iz osnove zajma, da ih je predao iz osnove i cilja da tuženik izgradi garaže za automobila tužitelja koje bi tužitelj koristio za parkiranje, odnosno čuvanje svojih automobila kada se nalazi Braču, te da su stoga predmetni Ugovori o zajmu prividni pravni poslovi, da je prava volja stranaka bila ortakluk. Tuženik ističe svoj protutužbeni zahtjev u iznosu od 400.000,00 kn s osnova građevinskih radova izgradnje dviju garaža kao i s osnova desetogodišnjeg najma dvaju garažnih mjesta na području Grada Supetra.

43. Prema članku 285. stavak 1. ZOO, prividan ugovor nema učinka prema ugovornim stranama. U takvom ugovoru riječ je o neskladu između volje i očitovanja, a posljedica mu je ništetnost. Međutim, ako prividan ugovor prikriva neki drugi (disimulirani) ugovor, taj drugi ugovor vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost (članak 285. stavak 2. ZOO-a). Prema stavku 3. istog članka prividnost ugovora ne može se osnovano isticati prema trećoj savjesnoj osobi, tj. onoj koja nije znala niti mogla znati za prividnost pravnog posla.

44. Kod prividnog (simuliranog) ugovora postoji svjestan nesklad između volje i očitovanja (manje volje), a nastaje kad se ugovorne strane sporazumno i namjerno očituju o sklapanju određenog ugovora, da bi se kod trećih osoba izazvao lažan dojam, iako one ne žele da ugovor nastane i pravno djeluje. Između ugovornih strana prividan ugovor nema pravnog učinka, ništetan je i s njim se postupka kao da nije niti sklopljen. Ništetnost tog pravnog posla djeluje ex tunc, tj. od samog trenutka njegovog sklapanja i zato se on ne može pobijati.

45. Bitna pretpostavka za postojanje prividnog ugovora je suglasnost volja ugovornih stranaka o njegovoj prividnosti, odnosno suglasnost o sklapanju nekog drugog „pravog“ ugovora koji taj prividni ugovor prikriva. Mora postojati svijest - ugovorna volja o stvarnom sklapanju oba ugovora, a pobude iz kojih su ugovori sklopljeni ne utječu na njihovu valjanost.

46. U ovom slučaju ne postoji suglasnost volja stranaka da bi predmetni Ugovori o zakupu bili prividni, odnosno suglasnost o sklapanju nekog drugog pravog ugovora.

47. Iz isprava koji prileže spisu nesporno je da su upravo sklopljeni Ugovori o zajmu. Tuženik je nesporno potpisao oba takva ugovora. U spisu ne postoji niti jedan drugi pisani trag da bi bio sklopljen bilo kakav drugi ugovor. Iz iskaza svjedoka Dina Hadžića i Anne Hadžić koji su bili neposredno nazočni prilikom kako sklapanja ugovora, pa tako i razgovorima stranaka vezano za vraćanje duga proizlazi da tuženik nikada nije osporavao postojanje duga, već je želio da tužitelj istog dijelom umanjiti. Svjedoci kategorički tvrde da tuženik nikada nije osporavao postojanje duga kojeg se obvezao vratiti svojim potpisom. Svjedok Dino Hadžić je izjavio da mu je poznato da bi tuženik potrošio novac iz zajma za poslovanje svoje tvrtke.

48. Tvrdnje tuženika da se u biti radi o ugovoru o ortakluku za izgradnju dviju garaža za vozila tužitelja nemaju nikakvu podlogu u ispravama u spisu, kao ni iskazima svjedoka, pogotovo zbog toga što su garaže za koje tuženik tvrdi da je radio za tužitelja su vlasništvo društva NIKIRIS D.O.O, Supetar, a kojeg društva je član i osnivač Jadranka Vušković iz Supetra. Sve to proizlazi iz zemljišnoknjižnih izvadaka iz sudskog registra.

49. Vezano za gradnju garaža iskazivao je jedino svjedok Stjepan Šoštarić koji je iskazao da je izvodio građevinske radove na garažama, da ga je za to angažirao tuženik, te da mu je rekao da će tužitelj tu parkirati svoje automobile. Takav iskaz ne može biti dokaz o postanju bilo kakvog ugovora između parničnih stranaka.

50. Iz samog iskaza tuženika proizlazi da je činjenica da je odrađivao neke radove za tuženika na garažama, međutim tužitelj je jasno kazao da mu je sve to bilo plaćeno mimo utuženog iznosa. Tuženik nije ponudio nikakve druge dokaze za svoje tvrdnje, već je sam priznao u svom iskazu dug prema tužitelju, ali je samo očekivao da će biti smanjen.

51. Tuženik nije ponudio nikakav dokaz na okolnost da bi postojalo bilo kakav ugovor o najmu garaže osim svog saslušanja. Spisu ni na te okolnosti ne prileži nikakav dokaz.

52. Budući da tuženik nije dokazao da bi postojao bilo kakav ugovor o izgradnji garaža, kao ni ugovor o najmu, sud nije izvodio dokaze vještačenjem po vještaku građevinske struke na okolnost visine troškova izgradnje i na okolnosti mjesečne visine najma garaže.

53. Navodi se da tuženik sve dok tužitelj nije pokrenuo ovaj postupak protiv njega, nije vodio nikakve parnične ni druge postupke prema njemu vezano za naplatu bilo kakvog dugovanja iz osnove izgradnje garaža i najma za vozila.

54. Slijedom svega toga, sud je odlučio kao u izreci presude.

55. Odluka o troškovima postupka donesena pod točkom III. izreke presude temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP, a troškovi tužitelja sastoje se od troška sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 663,61 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 EUR, troškova zastupanja po OT, a prema popisanom troškovniku i to sastav tužbe, sastav obrazloženih podnesaka od 16.03.2021. i 30.03.2021., te pristup na ročišta 08.03.2023., 24.05.2023., 14.03.2024., 05.02.2026., 07.05.2026. i 08.09.2026., svaka radnja po 1.500,00 EUR.

56. Tužitelj je odbijen za sastav podnesaka od 15.11.2021., 29.03.2022., 23.05.2023. i 8.11.2023. budući isti nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka.

57. Tužitelj je odbijen i za trošak pristupa na ročište za objavu, budući isti nije pristupio na isto.

U Supetru, 6. listopada 2026.

SUDAC:

Jadranko Basić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-34e74**

Kontrolni broj: **0a322-3ca6b-ea00a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

